

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Knygute.lt

KAT CANTRELL
Jo slaptas planas – Sabrina

2020 sausis – kovas

MEILĖS SPĄSTAI

Kat Cantrell

**JO SLAPTAS
PLANAS - SABRINA**

Dviejų knygų serija

„Meilės sąstai“

Pirma knyga

Versta iš Kat Cantrell,
Wrong Brother, Right Man, 2018
© Kat Cantrell, 2018

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Miglė Puzarienė, vertimas iš anglų kalbos, 2019

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2020

ISBN 978-609-03-0562-1

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2020

1

Bedvasis. „Leblankų brangakmenių“, įsikūrusių Čikagos Deimantų rajone, vadovo kabinetas nepasikeitė nuo tada, kai Valis paskutinį kartą šmėžavo jo tarpduryje. Nors ir turėjo tokią pat pavardę kaip ir vyras, dirbantis prie šio stalo, šiame kabinate pats mažiausiai norėjo atsidurti. Dar blogiau – artimiausią pusmetį čia bus jo darbo vieta.

Valio brolis Ksavjeras atsilošė krėsle ir įdėmiai jį nužvelgė.

– Pasirengęs perimti?

– Ne savo noru, – Valis šleptelėjo į vieną iš kėdžių, surikiuotų aplink stalą, mielai leido Ksavjerui toliau sėdėti krėsle kitoje stalo pusėje. Ji skirta broliui. Ne jam. – Bet taip. Kuo greičiau šis košmaras baigsis, tuo geriau.

Juvelyrikos parduotuvės, pavadintos jo pavarde, jam kėlė ypač didelį erzulį. Antrą vietą būtų skyręs prieš du mėnesius mirusiam tėvui, jei šis dar būtų gyvas.

Jei pasaulyje yra teisingumo – šia sąvoka Valis liovėsi tikėjęs vos išgirdęs testamento sąlygas, – „Leblankų brangakmenių“ patriarchas

dabar dega atvirose liepsnose. Bet ir tokia baismė per maža už tai, kad privertė jį susikeisti vietomis su broliu dvyniu.

„Leblankų brangakmeniai“ prekiavo deimantais – dėl Dievo, tai pati prasčiausia nuosavybė pasaulyje – ir skleidė melagingą žinią, skatinančią vyrus švaistyti tūkstančius dolerių už akmenuką savo damai, kuris tėra vertas gal ketvirčio to, ką jie sumoka.

– Tai mano košmaras, – pataisė Ksavjeras.

– Prašyčiau, tau kliuvo lengva užduotis, – Valis persibraukė pirštais plaukus. – Privalau padidinti įplaukas kompanijos, į kurią ir kojos nebuvau įkėlęs. Jei pakelti kompanijos apyvartą iki milijardo dolerių per kalendorinius metus būtų lengva, tu jau būtum tai pasiekęs.

Beveik identiškai brolio veido bruožai nerodė nė lašelio pasipiktinimo, kurį jautė Valis. Suprantama. Ksavjeras negalėjo pakęsti jausmų, buvo toks pat arogantiškas kietaširdis kaip ir jų tėvas. Todėl jokia paslaptis, kodėl jo numylėtinis buvo Ksavjeras.

– Aišku, nepaprasta, – Ksavjeras sunėrė pirštus kaip tikras kompanijos statytinis, koku buvo auginamas. – Tačiau įvykdoma. Jei tai daryčiau aš. Tačiau man tokia galimybė nebu-

vo suteikta, buvau išvartytas į LBL.

LBL priklausė Valiui, todėl, žiūrint Ksavjero akimis, buvo mažai vertinga. „Leblankų labdara“ turėjo kilnų tikslą ir Valis visa širdimi ir siela pasinėrė į jos veiklą vos sulaukęs keturiolikos. Tą pačią akimirką, kai įžengė paskui motiną pro jos sukurtos ne pelno organizacijos duris.

Valis suprunkštė ir net nesistengė nuslėpti pasipiktinimo.

- Elgiesi lyg gavęs bausmę. LBL - nuostabi vieta, pilna atsidavusių žmonių, kurie yra komanda ir stengiasi pakeisti pasaulį. Atlikęs šią užduotį tapsi geresnis.

O štai Valiui lemta sužlugti. Tikslingai.

Jo neapleido neteisingumo jausmas. Net ir miręs Edvardas Leblankas patvirtino, kad Valio nemylėjo. Jei jie su Ksavjeru nebūtų dvyniai, Valis suabejotų, ar jo gyslomis išvis teka bent lašelis Leblankų kraujo.

Tačiau jam reikėjo palikimo, nes LBL gavo per mažai paramos. Čikagos gatvėse badavo žmonės ir Valis prisidėjo juos maitinant - taip po truputį mažino skurdą.

Patenkinę būtiniausią poreikį, žmonės pasijunta saugesni. Valis nieku gyvu neapleistų tų,

kuriems padeda.

Jam tų pinigų reikia. Jie reikalingi tiems, kuriuos jis globoja. Galva sprogsta pamąščius, kiek galėtų nuveikti, turėdamas pusę milijardo dolerių. Valis į išdą jau pervedė didžiąją dalį asmeninio turto, tačiau LBL – didelė organizacija, kuriai reikia svaiginančių sumų. Sunku patikėti, kad tokius milžiniškus pinigus tenka išleisti perkant maistą.

Atlikdamas Valio darbą, Ksavjeras jį aplenks.

– Na, tu bent jau turi vilties išlaikyti išbandymą, – nusišaipė Ksavjeras. – Aš jau vis tiek buvau suplanavęs per artimiausius šešis mėnesius pasiekti milijardinę apyvartą. Šie domino kauliukai jau sudėlioti. Tau tereikės juos pastumdėti. O aš tapsiu lėšų rinkėju.

Žodžius jis ištarė pasibjaurėdamas. Turbūt dėl to, kad nenumanė, ką reiškia elgtis nesavanaudiškai, skirti dėmesio kilniam tikslui, kai diena po dienos aukoji savo laiką, kad kiti gyventų geriau.

– Tikrai gardus kąsnelis žmogui, turinčiam tokių ryšių, – spragtelėjo pirštais Valis. – Dešimt milijonų per šešis mėnesius būtinai reikia. Negali rinktis, jų gausi ar ne. Jei tau nepavyks, organizacija žlugs. Kažin ar labai svarbu, ar aš

parnešiu daugiau pinigų į „Leblankų brangakmenių“ išdą, o nuo LBL priklauso žmonių galiybė išgyventi.

Valis noriai aukojo pinigus. LBL būtų išgyvenusi ir be to, bet jis tikėjo savo pašaukimu ir rodė gerą pavyzdį.

Rūsčiai dėbtelėjęs į Valį už tokį atsainų požiūrį į atsakomybę, Ksavjeras brangiu rašikliu pabarbeno į nešiojamąjį kompiuterį.

– Jei LBL patiria tokių sunkumų, tėtis galėjo leisti man išrašyti čekį. Bet ne. Testamente jis aiškiai pabrėžė, kad fondą turiu papildyti iš labdaros, lyg atlikdamas kažkokį charakterio ugdymo pratimą. Tikras absurdas.

Čia brolių nuomonė sutapo. Bet tik tiek.

Valiui nespėjus pakeisti Ksavjero požiūrio į dabartinę LBL padėtį – ne tokią jau ir blogą, į kabinetą galvą kyštelėjo ponias Brais ir nustebusi nužvelgė juos abu.

– Lankytoja, su kuria sutarta susitikti pirmą valandą, jau atėjo, pone Leblankai.

– Dėkoju, – vienu balsu atsakė Valis ir Ksavjeras, piktai dėbčiojantis į brolių, kuriam dabar jau oficialiai perleido kompanijos vadovo pareigas.

– Turi susitikimą pirmą valandą? – paklausė

brolis ir suglumęs papurtė galvą. – Gal pageidautum ir mano kostiumo?

Tų tramdomųjų marškinių? Neimtų net ir su karšta raudonplauke kaip priedu.

– Nereikia. Paimsiu tavo krėslą. Manęs laukia pokalbis.

Šiai nesąmonei pradėti palankaus laiko nebus niekada.

Ksavjeras atsistojo pažaliavęs iš pykčio – atrodė klaikiai. O tai reiškė, kad į kabinetą įėjo Sabrina. Nuostabu. Gaila, kad šiam spektakliui Valis neatsinešė spragėsių.

Sabrina Korbin įžengė į vadovo kabinetą kaip į nuosavą ir šaltai šyptelėjo. Po galais. Taktinė klaida. Ji daug gražesnė, nei Valis prisiminė, ir dar atšiauresnė. Ksavjerui reikia išeiti, baigta.

– Regis, judu pažįstami? – Valis mostelėjo ranka į Ksavjero buvusiąją ir apėjęs aplink stalą šleptelėjo į tik ką atsilaisvinusį krėslą. Jis įrėmė akis į moterį, kurią iki šiol buvo sutikęs tik kartą, bet kurios šiandien jam būtinai reikėjo.

Sabrina gebėjo įžvelgti „Leblankų brangakmenių“ vadovo mintis. Kas geriau supažindins Valį su pagrindinėmis naujojo posto užduotimis, jei ne žinoma vadovų konsultantė, su ku-

ria susitikinėjo Ksavjeras?

Staiga Valis panoro sužinoti, kas tarp jų nutiko. Ir kaip jam elgtis išmintingiau už brolių. Netikėta komplikacija: jis troško Sabrinai pasirodyti geresnis už brolių, tuo labiau kad Ksavjeras gavo ją pirmas.

- Sabrina, - Ksavjero veidas persimainė, magiškai beveik neliko įtampos. - Malonu tave matyti. Kaip tik ketinau atsisveikinti.

Išėjus broliui, nemaloni atmosfera turėjo išsisklaidyti. Bet ne. Sabrina pasisuko į Valį ir šis vos nepasilenkė patikrinti, ar po kėde neatsirado varveklių.

- Man jus vadinti Valentinu ar ponu Leblanku? - paklausė ir gracingai prisėdo ant tik ką Valio paliktos kėdės, sukryžiavo ilgas kojas, aptemptas dalykišku sijonėliu it antra oda.

Net jos aukštakulniai atrodė lyg iš šaldiklio. Kaip būtų įmanoma ją sušildyti? Staiga vyro kūnas pasidavė impulsui, kiekviena nervų galūnėlė veržėsi tai išsiaiškinti. Ar ji mėgsta lėtai ir romantiškai? Gal greitai ir aistringai? Ir viena, ir kita per ilgąjį savaitgalį?

- Tikrai turėtum mane vadinti Valentinu, bet ne šiomis aplinkybėmis, - tingiai šyptelėjo Valis.

Sabrina kilstelėjo antakį.

- Tuomet vadinsiu ponu Leblanku.

Oi. Jis nusišypsojo plačiau. Čia bus smagus iššūkis, jam tikrai patiks nugalėti brolių - kitaip išvis nebūtų skambinęs Sabrinai.

- Dėkoju, kad taip greitai atėjote.

- Paskutinis mano klientas pasiekė tikslą likus trims mėnesiams iki numatytos ribos. Jei man sumokėsite, aš pasiryžusi susidurti su visais mestais iššūkiais.

Puiku. Valis surimtėjo.

- Kaip rašiau elektroniniame laiške, turiu vadovauti šiai lindynei šešis mėnesius. Nesu verslininkas, bet tėvo testamente aiškiai nurodyta, kad iki ketvirto ketvirčio pabaigos turiu pakelti pajamų rodyklę nuo 921 milijono iki milijardo dolerių. Jūs - mano pagrindinis kozi-ris.

Reikia pagirti, kad Sabrina nė nemirktelėjo išgirdusi tokius skaičius.

- Per šešis mėnesius reikia pakelti pelną aštuoniais procentais?

- Suskaičiavote mintinai?

Ji į tokią nuostabą reagavo ramiai.

- Visi gali skaičiuoti. Tai pati paprasčiausia matematinė užduotis pasaulyje.

Jis mintyse sugeba daug ką, bet tarp jų nėra matematikos – juk pastaruosius penkerius metus kūniškai malonumai buvo daug svarbesni. Pavyzdžiui, jis puikiai gebėjo įsivaizduoti, kaip atrodytų ant jo stalo kojas pražergusi Sabrina, nuo jo glamonių banguojančiais cinamono spalvos plaukais.

Vos įsileido šią mintį į galvą, ji ten įstrigo.

Ji būtų nuostabi, patirdama palaimą. Savai me suprantama. Ksavjeras antrarūšių nesirenka.

– Jūs priimta.

Apsukrumas jam patinka dar labiau nei seksualumas. O abu sujungus jam bus labai nelengva ateinančius šešis mėnesius nulaikyti rankas toliau nuo Sabrinios Korbin.

Žinoma, niekas nesakė, kad jis privalės.

– Mes dar neaptarėme kontrakto sąlygų, – jos veidas sakyte sakė neskubėti ir Valiui ant sprando plaukai pasišiaušė. – Turėtumėte žinoti, kad jei nežiūrėsite į užduotį rimtai, su manimi dirbti bus nelengva. Man reikia viso šimto procentų kliento dėmesio.

Subtili užuomina. Neįtikėtina. Ji iš tiesų sako: *Neflirtuok su manimi.*

– Užtikrinu, kad būsiu labai susikaupęs, – Va-

lis toliau šypsojosi ir net nemelavo. Jis puikiai atlikdavo kelias užduotis iš karto, o jei kalbama apie Sabriną, susikaupti bus nesunku. – Aš negaliu susikirsti, to nebus.

Tai pasakius užgniaužė gerklę. Visai nepatiko užliejusi jausmų banga. Tokio tėvo testamento jis tikrai nesitikėjo. *Parodyk, ko esi vertas.* Taip patarė mama, kai nuėjo pas ją, negalėdamas susitaikyti su tokia beprotybe.

Kodėl jis turi kažką įrodinėti? Kai reikėdavo pamaitinti alkanus žmones, sugebėdavo ir iš dumblo vaško išspausti. Kompanijos reikalai jam buvo nuobodūs iki ašarų, o Edvardui Leblankui niekada nepatiko, kad sūnus nusekė motinos, o ne jo pėdomis, bet ir tai buvo tik dalis bėdos.

– Niekas nesusikerta mano prižiūrimas, – pažadėjo Sabrina ir riešutų spalvos akys hipnotizuojančiai sublizgėjo. Jei Valis pats nebūtų to įkarščio pamatęs, nepatikėtų. – Kai kiti pasiduoda, aš laimiu. Galima sakyti, kad darbą vertinu asmeniškai.

Smūgis Ksavjerui? Jam būtina žinoti.

– Nes norisi laimėti tašką prieš mano brolių?

Ji tik sumirksėjo, bet nukėlė koją, aiškiai parodydama, kad pokalbis baigtas.

- Šis pokalbis su Ksavjeru nesusijęs. Į darbą žiūriu rimtai. Negaliu į nieką atsiremti ir man taip patinka. Dirbu viena ir man taip labai patogu.

Ak, tai ji tokia. Niekam nepriklausanti panelė, kuriai nereikia vyro.

- Tai jūs jį palikote?

- Ar galų gale imsite klausytis, ką sakau tarp eilučių?

- Tik jei priversite.

Jie kurį laiką žiūrėjo vienas į kitą, Sabrina linktelėjo.

- Galiu suprasti, kodėl, prieš pradėdamas kartu dirbti, norite tai išsiaiškinti. Pranešu: aš palikau Ksavjerą, jei taip galima pasakyti. Susitikinėjome trumpai ir tų santykių rimtai nevertinome.

Gana ilgai, jei Ksavjeras jam ją pristatė. Nors geriau pagalvojus, Valis, šią vasarą eidamas į pasimatymą, pats susidūrė su jais Harlou užeigoje. O gal gegužę? Tuomet jis susitikinėjo su Miranda, išmaniusia keletą šelmiškų triukų lovoje, todėl Valiui turėtų būti atleista, kad neprisimena tikslų pirmojo susitikimo su Sabrina aplinkybių....